

vots tres o quatre senyors que sense que ningú els n'hagi nomenat, volen actuar d'amos del poble.

— ¿Va fixar-se amb aquell senyor de Marata?

— No.

— Si, aquell senyor Marimón que'ns va dir qu'era regionalista, que a Barcelona sempre votava per la Lliga.

— No vaig fixar-m'hi.

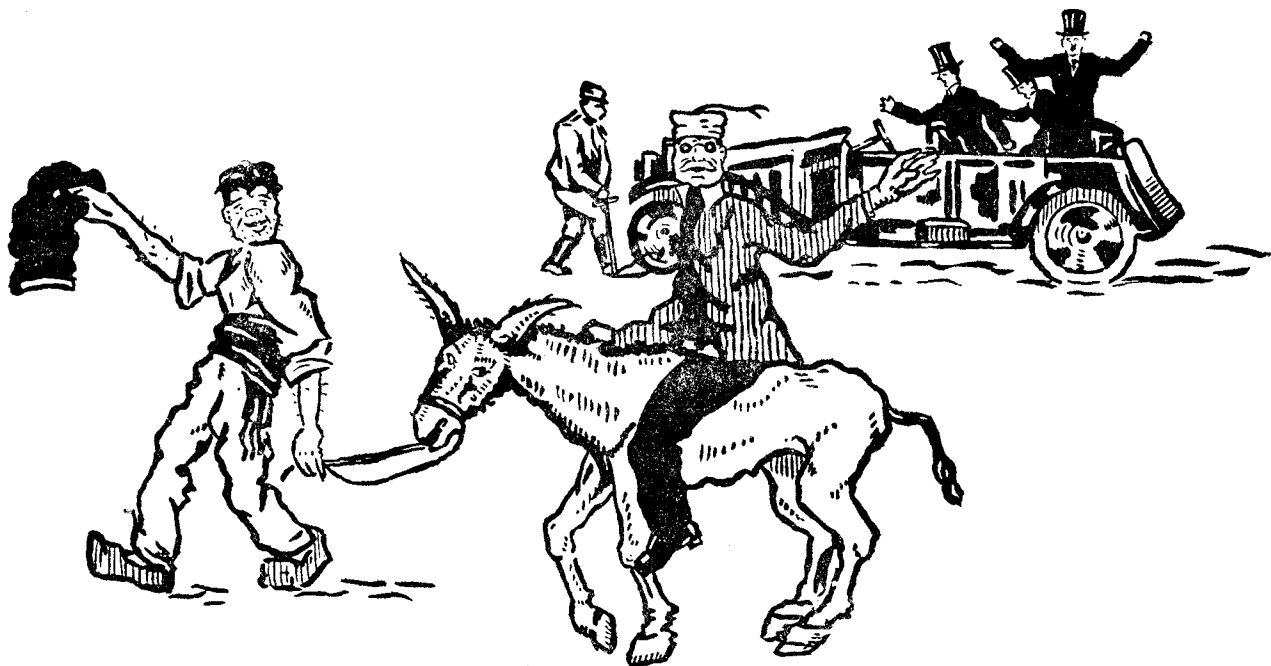
— Si, home, es qu'are no s'en recorda; aquell senyor que va dir que l'altre vegada havia apoïat al marquès per la gran amistat

senyor de Marata. ¿I que vols dir d'aquest senyor Antonet?

— Que a pesar de lo que va dir, va amb en Torras i amb en Pauet Cirera.

— ¡Ja estem ben frescos, Nasí! Ja pots correr a buscar la Extramaunció per en Lligé. ¡Are si qu'estem perduts!

— Bé està prou d'humor, senyor Gregori. Però és que vosté no ho sab tot; aquest senyor Antonet, deia l'altre deia al tren que ell es regionalista, però que en Cambó l'havia deixat en llivertat de fer lo que li semblés al districte de Granollers, perquè en Cambó per aquest

— ¡Visca Sr. Gregori! ja'ls havem passat al davant!

— Ja t'ho deia Nasí, les "pannes" els privaran de fer via!

particular que hi té i perquè creu que'l marquès val molt i el fer-lo diputat hauria sigut la sort del districte.

— Me sembla que'l recordo, es aquell que va dir que no presentant-se'l marquès ell era regionalista i que no havia de fer res contra el candidat de la Lliga?

— Aquest mateix, el senyor Antonet.

— Si home, si, no parlis més, vols dir el

districte no hi tenia cap interès, que a n'en Cambó aquest districte tant se li endonaba, que en Cambó...

— ¿Vols fer una juguesca, Nasí?

— Digui, senyor Gregori.

— Vols-te jugar mitja dotzena de caliquenyos a que el senyor de Marata, l'Antonet Marimón, n'hi ha parlat amb en Cambó.

— No, senyor Gregori, que perdria; n'es-